

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 171/2018-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. marca 2018 predbežne prerokoval sťažnosť občianskeho združenia Podporného pohrebného združenia na Slovensku – Ústredie Betliar, Zlatá 134, Betliar, právne zastúpeného advokátkou JUDr. Martinou Vnenčákovou, Čučmianska dlhá 7, Rožňava, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresnej prokuratúry Rožňava č. k. 1 Pn 351/17/8808-8 z 18. decembra 2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť občianskeho združenia Podporného pohrebného združenia na Slovensku – Ústredie Betliar **o d m i e t a** ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. februára 2018 doručená sťažnosť občianskeho združenia Podporného pohrebného združenia na Slovensku – Ústredie Betliar (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Okresnej prokuratúry Rožňava (ďalej len „okresná prokuratúra“) č. k. 1 Pn 351/17/8808-8 z 18. decembra 2017.

Sťažovateľ v podstatnej časti uviedol, že je občianskym združením zapísaným v registri združení vedenom Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky. Na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) podal trestné oznámenie vo veci podozrenia z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť [REDAKOVANÉ] a spol. tým, že doručil Úradu vlády Slovenskej republiky (ďalej len „úrad vlády“), Národnej agentúre pre sieťové a elektronické služby v Bratislave žiadosť o zriadenie elektronickej schránky podnikateľského subjektu, ktorý sa nezapisuje do zákonom ustanovenej evidencie v mene sťažovateľa, a na základe uznesenia Okresného súdu Rožňava (ďalej len „okresný súd“) č. k. 6 C 162/2016-233 z 15. novembra 2016 bol povinný zdržať sa všetkých úkonov štatutárnych zástupcov sťažovateľa.

Oznámenie bolo prešetrované na Obvodnom oddelení Policajného zboru Rožňava pod ČVS: ORP-529/RV-RV-2017.

Poverený príslušník Obvodného oddelenia Policajného zboru Rožňava trestné oznámenie sťažovateľa uznesením z 25. októbra 2017 odmietol, pretože nebol dôvod na začatie trestného stíhania alebo postupu podľa § 197 ods. 2 Trestného poriadku a ani postupu podľa § 197 ods. 1 písm. a), b), c) Trestného poriadku.

Proti uzneseniu o odmietnutí trestného stíhania podal sťažovateľ sťažnosť, v odôvodnení ktorej poukázal na značnú rozpornosť vyjadrenia [REDAKOVANÉ] s vykonanými dôkazmi a na neodôvodnené závery povereného príslušníka s trestným oznámením a s obsahom spisového materiálu.

Po márných snahách oznamovania skutočnosti nasvedčujúcej páchaniu trestnej činnosti podozrivých osôb, ktorou je aj [REDAKOVANÉ], bolo Krajskou prokuratúrou v Košiciach (ďalej len „krajská prokuratúra“) vyhovené žiadosti sťažovateľa, ktorú doručoval generálnej prokuratúre, o prešetrovanie zákonnosti vydaných rozhodnutí v ostatných trestných konaniach, ktoré sú späté s osobami páchatel'ov aj v tomto trestnom konaní, a to tým, že krajská prokuratúra uložila okresnej prokuratúre zabezpečiť začatie

trestného stíhania vo veci obzvlášť závažného zločinu podvodu v štádiu prípravy podľa § 13 k § 221 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona.

V súčasnosti je na pokyn krajskej prokuratúry vedené trestné konanie na Krajskom riaditeľstve Policajného zboru v Košiciach pod ČVS: KRP-152/2-VYS-KE-2017.

Okresná prokuratúra uznesením č. k. 1 Pn 351/17/8808-8 z 18. decembra 2017 sťažnosť sťažovateľa ako nedôvodnú zamietla. Svoje rozhodnutie opierala o tvrdenie, že neboli naplnené znaky skutkovej podstaty trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia. Pridržiavala sa línie odôvodnenia rozhodnutia povereného príslušníka, ktorý odmietol trestné stíhanie, a taktiež si len osvojovala závery odôvodnení v iných zastavených trestných konaniach o tom, že na okresnom súde v konaní pod sp. zn. 6 C 162/2016 bolo vydané uznesenie o neodkladnom opatrení, ktorým bola uložená povinnosť daným osobám – osobám páchatel'ov zdržať sa všetkých úkonov štatutárnych zástupcov sťažovateľa.

Sťažovateľ poukazuje na naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty trestného činu.

Práve § 348 Trestného zákona má podľa sťažovateľa prinášať ochranu jeho subjektívnych práv tým, že páchatel'ovi má byť zamedzené v podstatnom sťažovaní výkonu úradného rozhodnutia, ktorého sa svojim konaním dopúšťa, nielen konaním, kvôli ktorému podal sťažovateľ trestné oznámenie, ale aj inými konaniami jemu predchádzajúcimi. Podľa sťažovateľa sú naplnené všetky znaky skutkovej podstaty daného trestného činu ako úmyselného zavinenia.

Podľa sťažovateľa boli naplnené aj objektívne znaky trestného činu. Objektívna stránka spočíva v konaní, ktoré podstatne sťažuje výkon úradného rozhodnutia (ktorým je rozhodnutie súdu – uznesenie o neodkladnom opatrení) a ktorého sa [REDAKOVANÉ] dopustil a zároveň ohrozil objekt tohto trestného činu, ktorým sú majetkové práva sťažovateľa.

Na okresnom súde bolo vedené civilné konanie pod sp. zn. 11 C 32/2017 a je vedené konanie pod sp. zn. 4 C 9/2017, v rámci ktorých sa napáda neplatnosť úkonov, na základe ktorých sa [REDAKOVANÉ] a iní prezentujú ako „štatutári“ sťažovateľa, a neplatnosť prijatých právnych úkonov smerujúcich proti subjektivite sťažovateľa.

V konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 11 C 32/2017 bol 15. februára 2018 vydaný rozsudok, ktorým súd vyslovil neplatnosť uznesení prijatých na mimoriadnom

valnom zhromaždení sťažovateľa z 19. septembra 2016 a naň nadväzujúcich uznesení správnej rady.

Úlohou orgánov činných v trestnom konaní je podľa sťažovateľa poskytnutie ochrany právam a právom chráneným záujmom fyzických a právnických osôb, ktoré sa tejto ochrany dovoľávajú. Orgány činné v trestnom konaní majú postupovať v súlade so zákonom, ústavou, majú dodržiavať zásady trestného konania.

Uznesením okresného súdu sp. zn. 6 C 162/2016 z 15. novembra 2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť, ktorým sa [REDAKOVANÉ] mal zdržať všetkých úkonov štatutárnych zástupcov sťažovateľa, si bol vedomý svojho protiprávneho konania, ktorého sa aj napriek vykonateľnému rozhodnutiu nezdržal, keď 12. mája 2017 adresoval úradu vlády žiadosť o zriadenie elektronickej schránky datovanú 27. októbra 2016.

Podľa sťažovateľa *„Podozrivá osoba opakovane porušovala právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu. Vykonávala úkony, ktoré jej boli týmto rozhodnutím priamo zakázané a preto sťažovateľ má za to, že jeho legitímnym očakávaním je aj riešenie trestnoprávnej zodpovednosti podozrivej osoby...“*.

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol takto:

„1. Základné právo sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR uznesením Okresnej prokuratúry Rožňava č. k. 1Pn 351/17/8808-8 zo dňa 18.12.2017 porušené bolo.

2. Uznesenie Okresnej prokuratúry Rožňava č. k. 1Pn 351/17/8808-8 zo dňa 18.12.2017 sa zrušuje a vec sa Okresnej prokuratúre Rožňava vracia na ďalšie konanie.

3. Okresná prokuratúra Rožňava je povinná do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zaplatiť finančné zadostučinenie vo výške 3.000,- € (slovom: tritisíc eur) na účet právnej zástupkyne sťažovateľa.

4. Okresná prokuratúra Rožňava je povinná uhradiť sťažovateľke trovy konania do 15 dní od doručenia tohto nálezu na účet jeho právnej zástupkyne.“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ namieta porušenie jeho základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy uznesením okresnej prokuratúry č. k. 1 Pn 351/17/8808-8 z 18. decembra 2017, pretože okresná prokuratúra namietaným uznesením zamietla jeho sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa ČVS: ORP-374/4-VYS-B1-2017 z 31. augusta 2017, ktorým vyšetrovateľ odmietol jeho trestné oznámenie na [REDACTED].

K tomu ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, v rámci ktorej opakovane vyslovil, že právo fyzickej alebo právnickej osoby na začatie trestného konania proti označenej osobe na základe podaného trestného oznámenia nepatrí medzi základné práva a slobody podľa druhej hlavy ústavy a ani ho nemožno odvodiť z niektorého zo základných práv alebo slobôd (m. m. II. ÚS 42/00, II. ÚS 28/06, III. ÚS 278/06, III. ÚS 526/2016, II. ÚS 120/2018,).

Rovnako súčasťou týchto základných práv nie je ani povinnosť orgánu štátu kvalifikovať konanie, v ktorom sťažovateľ vidí porušenie svojich práv, ako trestný čin. Ak dôkazy, ktoré boli vykonané, nedávajú podklad pre začatie alebo pokračovanie v trestnom stíhaní, nemôže vyšetrovateľ začať konať alebo pokračovať v konaní. Sťažovateľ ako oznamovateľ trestného činu mal zákonné právo domáhať sa len toho, aby sa jeho oznámením či sťažnosťou kompetentný orgán zaoberal. Nemá však nárok na to, aby výsledok konania kompetentného štátneho orgánu zodpovedal jeho predstave (II. ÚS 88/99, III. ÚS 526/2016).

Orgány činné v trestnom konaní sú povinné trestné oznámenia oznamovateľa trestného činu riadne prešetriť a rozhodnúť o nich. Z listinných dôkazov predložených sťažovateľom vyplýva, že sa tak vo veci sťažovateľa aj stalo, čo vylučuje porušenie ním označených práv.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti bolo potrebné sťažnosť odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. marca 2018